

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Ewa Śliwa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 maja 2025 r.,
w sprawie **R. T.** oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej,
skargi wniesionej przez obrońcę oskarżonego,
od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 5 grudnia 2024 r., sygn. akt V Ka 513/24,
uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 23 lipca 2024 r., sygn. akt II K 663/23, i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym;

2. zarządza zwrot oskarżonemu R. T. kwoty 450 zł uiszczonej tytułem opłaty od skargi.

Marek Pietruszyński Małgorzata Gierszon Barbara Skoczowska

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 23 lipca 2024 r., sygn. akt II K 663/23, uniewinnił oskarżonego R. T. od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, tj. tego, że:

„w okresie od kwietnia 2018 r. do dnia 10 sierpnia 2022 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sprowadzając z zagranicy oryginalne wyroby kosmetyczne marki [...] w postaci szamponów i keratyny do włosów w pojemnikach o pojemności 1000 ml i 250 ml, przelewał je następnie do opakowań o mniejszej pojemności, które to opakowania - w celu wprowadzenia do obrotu - oznaczał podrobionymi znakami towarowymi oraz zarejestrowanym znakiem towarowym [...], którego nie miał prawa używać, a następnie - za pośrednictwem platformy sprzedażowej [...] poprzez konta o nazwie [...] i [...] - wprowadzał do obrotu tak oznaczone wyroby kosmetyczne o łącznej wartości 665.196,19 złotych w postaci:

- keratyny [...] w ilości 653 sztuk o pojemności 200 ml,
- szamponu [...] w ilości 263 sztuk o pojemności 200 ml,
- keratyny [...] w ilości 968 sztuk o pojemności 150 ml,
- szamponu [...] w ilości 708 sztuk o pojemności 150 ml,
- keratyny [...] w ilości 1371 sztuk o pojemności 100 ml,
- szamponu [...] w ilości 1311 sztuk o pojemności 100 ml,
- keratyny [...] w ilości 469 sztuk o pojemności 70 ml,
- szamponu [...] w ilości 467 sztuk o pojemności 70 ml,
- keratyny [...] w ilości 1191 sztuk o pojemności 50 ml,
- szamponu [...] w ilości 1204 sztuk o pojemności 50 ml,

czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, czym działał na szkodę firmy [...] z siedzibą w X. reprezentowanej na terenie Polski przez W. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [...].

Po rozpoznaniu apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego oraz apelacji prokuratora Prokuratury Rejonowej w Koszalinie wniesionych na niekorzyść oskarżonego, Sąd Okręgowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 5 grudnia 2024 r., sygn.

akt V Ka 513/24, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego, zaskarżając go w całości, zarzucając:

„nienależytą obsada sądu, albowiem w składzie sądu wzięła udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8.12.2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, a wadliwość procesu powoływania naruszała standard niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę Prokurator Rejonowy w Koszalinie wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga obrońcy oskarżonego jest zasadna.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Trafnie wskazał skarżący, że w przedmiotowej sprawie wystąpiło uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu odwoławczego.

Zgodnie z uchwałą składu połączonych Izb Sądu Najwyższego: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., BSAI-4110-1/20, nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi m.in. wówczas, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych

okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Dla zachowania mocy obowiązującej wskazanej wyżej uchwały składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. nie ma jakiegokolwiek znaczenia prawnego rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r., sygn. akt U 2/20, OTK-A 2020, poz. 61, ani też inne rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego oraz zmiany ustawy o Sądzie Najwyższym mające na celu wyłącznie zablokowanie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w zakresie dokonanych przez te organy międzynarodowe interpretacji wiążących Polskę norm traktatowych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2023 r., III KZ 36/23).

W jednoosobowym składzie Sądu odwoławczego zasiadała SSO X. Y.. Nienależyta obsada sądu z udziałem tej sędzi byłaby już przedmiotem rozstrzygnięć Sądu Najwyższego w wyrokach SN: z dnia 23 maja 2024 r., sygn. akt III KK 387/23; z dnia 19 listopada 2024 r., sygn. akt III KO 113/24; z dnia 17 grudnia 2024 r., sygn. akt III KK 328/24.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni podziela ustalenia dokonane w postępowaniach zakończonych powyższymi wyrokami, nie ma zatem potrzeby szczegółowego przedstawienia zawartych tam wywodów. W tym miejscu warto jedynie przypomnieć, że SSO X. Y.:

- została powołana na urząd sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w Koszalinie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (uchwała KRS nr [...] z dnia [...] 2021 r.; postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia [...] 2021 r., Nr [...]);

- z dniem 17 grudnia 2019 r. Minister Sprawiedliwości powierzył jej funkcję Prezesa Sądu Rejonowego w [...];

- została delegowana do pełnienia obowiązków sędziego Sądu Okręgowego w [...] w okresie od dnia 1 maja 2020 r. do 30 kwietnia 2021 r. oraz od 1 maja 2021 r. do 30 kwietnia 2022 r.;

- w 2021 r. podpisała listę poparcia dla kandydatury do KRS sędziego X. Y. (lista [...], tzw. „lista wstydu”), a więc osoby, co do której zostały wysunięte poważne zastrzeżenia w związku z jego udziałem w tzw. aferze hejterskiej;
- udzielenie tego poparcia skutkowało jej skreśleniem z listy członków Stowarzyszenia [...];
- udzieliła swego poparcia wówczas, gdy wiadomo już było, że działalność KRS narusza wiążące Polskę prawo międzynarodowe, a jej niekonstytucyjny status w sposób jednoznaczny został określony w orzecznictwie sądów polskich i trybunałów międzynarodowych, a w odbiorze zewnętrznym był i jest odczytywany jako szczególne wsparcie i powiązanie z władzą wykonawczą w okresie, w którym zmierzała ona wprost do ograniczenia niezawisłości i niezależności władzy sądowniczej (m.in. po wydaniu przez TSUE wyroku z 19 listopada 2019 r., w połączonych sprawach C-585/18, C-624/18 i C-625/18, ECLI:EU:C:2019:982 oraz po ww. uchwale połączonych Izb SN z 2020 r.).

Należy zatem w pełni zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zaprezentowanym w cytowanych wyżej wyrokach, zgodnie z którym SSO X. Y. znalazła się w gronie tych sędziów, których ówczesna władza, zwłaszcza wykonawcza, obdarzała zaufaniem większym niż innych, którzy legitymowali się podobnymi osiągnięciami zawodowymi i stażem orzeczniczym. Ponadto Sąd Najwyższy podziela pogląd, że sędzia biorący udział w konkursie przed niekonstytucyjnym organem jakim jest Krajowa Rada Sądownictwa, następnie podpisujący listę poparcia kandydatury członka do Krajowej Rady Sądownictwa i pozytywnie zarekomendowany przez ten organ, musi zdawać sobie sprawę z obiektywnej oceny takiego postępowania. W konsekwencji sąd z udziałem sędzi X. Y. nie spełnia kryterium niezależności i bezstronności sądu.

W rezultacie Sąd odwoławczy należało uznać za nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., co skutkowało uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Na marginesie należy jedynie dodać, że zaskarżone orzeczenie nie tylko dotknięte jest wadą nienależytej obsady sądu, ale także narusza treść art. 437 § 2 k.p.k. Powodem uchylenia przez Sąd odwoławczy wyroku Sądu I instancji była bowiem – jak wynika z uzasadnienia tego orzeczenia – konieczność

przeprowadzenia na nowo przewodu w całości. Rzecz jednak w tym, że przesłanka ta aktualizuje się jedynie wtedy, gdy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do takiego naruszenia norm prawa procesowego, które w realiach konkretnej sprawy podważa rzetelność całego tego postępowania, co przemawia za powtórzeniem (przeprowadzeniem na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie I instancji (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt I KZP 3/19; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt V KS 2/21).

Tymczasem Sąd odwoławczy w uzasadnieniu popadł w sprzeczność, bowiem z jednej strony podniósł, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie bezsprzecznie wykazał, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn zabroniony, a zmiana wyroku nie była możliwa ze względu na regułę *ne peius* z art. 454 § 1 k.p.k., z drugiej zaś strony zdaniem Sądu odwoławczego „Sąd I instancji winien ponownie przeprowadzić wszystkie dowody osobowe (...) i dopiero wtedy dokonać całościowej oceny”. Sąd odwoławczy nie mógł jednocześnie uznać, że oskarżonemu należy przypisać sprawstwo przestępstwa, a jednocześnie nakazać Sądowi I instancji „dokonanie poprawnej oceny zebranych w sprawie dowodów”, akcentując konieczność ponowienia całego postępowania dowodowego.

Oznacza to, że w sprawie zachodziła bezwzględna przyczyna odwoławcza, tj. art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., ale jednocześnie doszło do obrazy art. 437 § 2 k.p.k. W konsekwencji należało wyrok Sądu odwoławczego uchylić i przekazać sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

Marek Pietruszyński Małgorzata Gierszon Barbara Skoczowska

[PŁ]

[r.g.]